

Arrest

nr. 137 841 van 3 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 3 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGEN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leone staatsburger te zijn, behorende tot de Fullah ethnïe. U beweert dat u bent geboren op 7 maart 1997 te Kenema. In 1999 verhuisde u met uw ouders naar Freetown. Uw ouders overleden in hetzelfde jaar. U werd vervolgens opgevoed door uw oom en zijn twee vrouwen. U stopte met school in JSS3 (3de jaar 'Junior Secondary School')

Op 15 december 2013, volgens uw verklaringen was u toen vijftien jaar, hoorde u dat u zou moeten trouwen met (A.I.J.). U hilde en zei dat u niet wilde trouwen. U ging diezelfde dag naar de winkel van

de vriend van uw vader, (K.M.) om hem te vragen om met uw oom te praten en hem te overtuigen om u niet te laten trouwen. Mr (K.M.) ging op 16 december 2013 naar uw oom, maar ze kregen ruzie en uw oom bedreigde mr (K.M.) en zei hem dat hij zich niet moest moeien met zijn zaken.

Vervolgens hoorde u op 22 december 2013 dat er kolanoten waren gebracht en dat u zou trouwen op 5 januari 2014.

Op 4 januari kwam u uw oom tegen in het huis. U was aan het huilen. Toen uw oom u vroeg waarom, vertelde u hem dat u niet wilde trouwen. Hij was hierom kwaad, sloeg u, bond u vast en sloot u op in zijn kamer. De tweede vrouw van uw oom, (K.), had alles gehoord. Toen uw oom het huis verliet om te gaan bidden, besloot ze om u vrij te laten. Ze liet u de kamer uit waardoor u kon vluchten. U kwam uw broer tegen die verwonderd was dat u op dit tijdstip buiten was. Toen u hem uitlegde dat u niet wil trouwen, kreeg uw broer medelijden met u en gaf hij u geld. Met dit geld nam u transport en ging u naar mr. (K.M.). Toegekomen bij mr. (K.M.), legde u hem alles uit. Hij wilde echter niet dat u bij hem zou overnachten, uit vrees voor uw oom. Hij besloot u daarom naar een vriend van hem te brengen, mr. (W.) in Juba. U verbleef ongeveer veertig dagen bij hen. Uw oom had echter vernomen waar u verbleef en kwam langs bij het huis van mr. (W.). U kon zich verstoppen waardoor uw oom u die dag niet heeft gezien. Er werd daarom beslist om u naar Kingtown te brengen, bij (A.K.), waar u ongeveer een maand verbleef alvorens u op 16 maart 2014 het vliegtuig nam richting België. U arriveerde er de volgende dag en vroeg asiel aan op 18 maart 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest uw oom, de man waarmee u moest trouwen; (A.I.J.) en zijn twee vrouwen omdat u niet met de voorgedragen man wilde trouwen (zie gehoor CGVS, p 12).

Vooreerst dient het volgende opgemerkt te worden betreffende uw identiteit en meerbepaald betreffende de door u opgegeven geboortedatum in de loop van de asielpprocedure : Uit uw asioldossier blijkt immers dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken 7 maart 1997 als uw geboortedatum heeft

opgegeven, (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 26 mei 2014, p.1, administratief dossier).

Tijdens het gehoor voor het CGVS, net zoals voor de Dienst Vreemdelingenzaken, geeft u ook nu weer aan dat u geboren bent op 7 maart 1997 (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Op 4 april 2014 werd er echter een medisch onderzoek uitgevoerd, door het UZA, Dienst Radiologie, teneinde na te gaan of u al dan niet minderjarig was op dat tijdstip.

Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 16 april 2014 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u zeker een leeftijd heeft van meer dan 18 jaar, waarbij 22,4 (met een standaarddeviatie van 2,5 jaar) een goede schatting zou zijn (zie beslissing Dienst Voogdij, FOD Justitie, dd.16 april 2014, administratief dossier). Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Wanneer u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gevraagd wordt of u zeker bent van uw geboortedatum, antwoordt u dat uw oom u heeft opgevoed en dat hij een geboortecertificaat liet opstellen voor u naar school ging (zie gehoor CGVS, p. 3). U legt ter staving van uw geboortedatum nu een Sierra Leoons geboortecertificaat voor waarop vermeld staat dat u op 7 maart 1997 geboren bent (zie administratief dossier). De discrepantie tussen de door u verklaarde en uit de geboorteakte af te leiden leeftijd (17 jaar) enerzijds en de leeftijdsbepaling op basis van de medische test (22,4) anderzijds, kan als niet redelijk aanvaard worden aangezien het verschil tussen beide leeftijden meer dan 2,5 jaar (zijnde de standaarddeviatie) bedraagt. Zoals eerder aangehaald kunt u bijgevolg niet als minderjarige beschouwd worden. In het licht van de resultaten van het medisch onderzoek, kunnen de gegevens op de door u voorgelegde geboorteakte – en bijgevolg de authenticiteit en de bewijswaarde ervan voor uw leeftijd - worden betwijfeld. De **geboorteakte** die u voorlegt, bevat bovendien geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is (zie infra) en gezien het resultaat van de leeftijdtest, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit (inclusief geboortedatum) niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Ten slotte kan er nog op worden gewezen dat, uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat document fraude vaak voorkomend is in Sierra Leone, waardoor er geen waarde aan de documenten kan gehecht worden.

Verder dient te worden opgemerkt dat u werd opgevoed door uw oom sinds de dood van uw ouders (zie gehoor CGVS, p 3). U zegt over uw oom dat hij een imam is en dat hij streng en strikt is m.b.t. de godsdienst (zie gehoor CGVS, p 10). U zegt tevens dat iedereen bang is van hem (zie gehoor CGVS, p 14, p 17, p 24, p 26).

U beweert dat uw oom u gedwongen wilde laten huwen met (A.I.J.). In dit kader moet echter worden opgemerkt dat, naar aanleiding van het leeftijdsonderzoek dat bij u werd afgenomen, kan worden vastgesteld dat u, rekening houdende met de standaarddeviatie, in december 2013, volgens uw verklaringen de start van uw problemen, zeker **19 jaar** was, en geen 16 jaar, zoals u beweerde voor het CGVS (zie gehoor CGVS, p. 8). In het kader van een gedwongen huwelijk dient te worden opgemerkt dat het voornamelijk gaat om het huwen van (zeer) jonge meisjes, u heelt immers zelf aan, wanneer u het had over uw vriendinnen, dat 15 jaar een 'normale' leeftijd is (zie gehoor CGVS, p. 8-9). U was echter reeds **meerderjarig** op het moment dat uw oom u ten huwelijk zou hebben aangeboden, waardoor aan een belangrijk kenmerk van een gedwongen huwelijk niet wordt voldaan. Bovendien woonde u sinds 1999 in **Freetown, de hoofdstad van Sierra Leone**. Ook hier dient te worden opgemerkt dat het hoogste percentage gedwongen huwelijken in Sierra Leone in ruraal gebied voorkomen. Het percentage gedwongen huwelijken is het hoogst in het noordelijke- en oostelijke district, lager in het zuidelijke district en het laagste in de hoofdstad (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder dient ook te worden aangestipt dat u **naar school ging tot uw JSS3**, net zoals uw tweelingbroer. Gedwongen huwelijken komen echter voornamelijk voor wanneer de meisjes geen of slechts beperkte scholing hebben genoten, wat bij u zeker niet het geval was. Bovendien kan ook aan uw verklaringen over uw beëindiging van uw scholing geen geloof worden gehecht, aangezien u verklaarde dat u stopte met school op 16 jaar omdat uw oom u dwong te huwen (zie gehoor CGVS, p. 8). Zoals hierboven reeds aangehaald kan dit niet kloppen. Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat u verklaart dat u **geen economische problemen** kende in Sierra Leone (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ op 26 mei 2014, vraag 9.c). Echter, gedwongen huwelijken kaderen vaak in milieus waar (extreme) armoede heerst (zie info. toegevoegd aan het administratief dossier).

Het is opmerkelijk dat uw **profiel** (leeftijd, onderwijsniveau, afkomstig uit hoofdstedelijk gebied, economische welvaart) helemaal niet kadert binnen de informatie over gedwongen huwelijken en dat uw verklaringen betreffende uw leeftijd, en dus de leeftijd waarop u uitgehuwelijkt werd, niet standhouden. Dit zijn reeds eerste essentiële indicaties over de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Niet alleen kadert uw profiel helemaal niet binnen deze van gedwongen huwelijken. Ook kan u uw relaas niet geloofwaardig maken.

U verklaart dat uw **oom** zeer strikt is, dat bij u thuis vrouw en man strikt gescheiden waren (zie gehoor CGVS, p 10) en dat iedereen bang is voor uw oom (zie supra). Echter, indien u werkelijk zeer strikt zou zijn opgevoed is het opmerkelijk dat u in de gelegenheid was om **gedurende een jaar een relatie te hebben met een jongen** (zie gehoor CGVS, p 21), wat toch een zekere vrijheid impliceert. Daarnaast verklaart u dat u naar de markt moest gaan (zie gehoor CGVS, p 18), waarbij de strikte scheiding tussen man en vrouw helemaal niet gangbaar is. Daarenboven is het helemaal niet aannemelijk dat u meermaals verklaart dat iedereen bang is van uw oom (zie supra) daar de vriend van uw vader, ondanks zijn afkeuring toch regelmatig bij u op bezoek komt, in het huis van uw oom (zie gehoor CGVS, p 14). Daarenboven legt u hierover tegenstrijdige verklaringen af; 'We hebben het hem [nvdr. uw oom] nooit verteld [nvdr. dat de vriend van uw vader op bezoek kwam], maar de oudste vrouw, die is slecht, **ze zei het aan mijn oom**, maar wij niet aan hem. **Als onze oom het zou weten, dan zou hij kwaad zijn.**' Uw oom zou dus wel degelijk op de hoogte zijn van de bezoeken van uw vaders vriend via uw tante. Verder wordt de vrees voor uw oom volledig te niet gedaan daar de vriend van uw vader haast maandelijks bij uw oom over de vloer kwam, weliswaar niet in zijn aanwezigheid. Het feit dat hier geen consequentie noch voor u, noch voor de vriend van uw vader aan vast hing, doet afbreuk aan uw verklaring dat uw oom slecht en streng zou zijn. Deze vrees voor uw oom wordt verder aangetast daar de **tweede vrouw van uw oom u vrijlaat uit de kamer van uw oom**, terwijl alleen zij en uw oom de sleutel hebben van deze kamer (zie gehoor CGVS, p 25) Indien uw oom zo kwaadaardig zou zijn is het allereerst zeer uitzonderlijk dat (K.) u vrijlaat daar zij snel als medeplichtige zou worden aangeduid. De geloofwaardigheid dat uw oom werkelijk slecht zou zijn wordt echter helemaal te niet gedaan wanneer blijkt dat (K.) u nogmaals helpt, wanneer u reeds in België verblijft, door uw schoolresultaten aan uw vriendin Binta mee te geven (zie gehoor CGVS, p 25). Indien uw oom dermate slecht zou zijn, is het allerm minst plausibel dat ze nog steeds bij hem zou wonen en u daarenboven nogmaals van dienst kan zijn door u uw schoolresultaten te laten bezorgen.

U verklaart dat het **traditie is bij Fullah** dat meisjes zouden trouwen rond hun vijftien jaar (zie gehoor CGVS, p 8, p 18). Bovendien had u vriendinnen die werden uitgehuwelijkt toen u in JSS3 zat (zie gehoor CGVS, p 9) en werd u toen ook door uw tantes gewaarschuwd dat ook u zou trouwen (zie gehoor CGVS, p 16). In dit kader is het weinig plausibel dat u zegt wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt wat er door u heen ging wanneer u hoorde dat uw vriendinnen trouwden: 'Ik was bang.

Sinds mijn tantes ook zeiden dat ik ook zou trouwen, ik nam het niet te serieus. Ik wist dat mijn oom het ook zou kunnen doen. Maar tot dan, niemand toonde interesse, niemand vroeg me ten huwelijk. Ik was niet zeker.' (zie gehoor CGVS, p 17). Enerzijds uit u uw angst voor een gedwongen huwelijk door te verklaren dat uw tantes het hadden aangekondigd en dat uw oom er tevens toe in staat zou zijn maar anderzijds zegt u dat u het niet serieus nam en dat nog niemand zich had voorgesteld om met u te trouwen. Verder verklaart u dat u wel had gedacht dat u niet zelf uw partner zou kunnen kiezen (zie gehoor CGVS, p 20). U zegt hierover 'In onze cultuur, kan je niet kiezen, je kan niet weigeren. Maar ik dacht, iemand van dezelfde leeftijdsgroep of iemand zonder andere vrouwen, en je houdt van de man, dan zou ik zeggen 'ok'. Maar in onze traditie kan je niet zelf een man kiezen.' (zie gehoor CGVS, p 20). Het is niet aannemelijk dat u, met de kennis van de gebruiken binnen uw gemeenschap en de voorbeelden die zich rondom u afspeelden geen stappen heeft ondernomen om over uw toekomst bij uw oom te polsen (zie gehoor CGVS, p 17). Er mag van u immers verwacht worden dat u, alvorens uw land van oorsprong te verlaten, alle mogelijke stappen onderneemt. Het feit dat u nalaat om met uw oom te spreken over een mogelijk huwelijk, omdat u bang zou zijn van hem, ondermijnt de ernst van de situatie waarin u zich bevond en de afkeer die u zou hebben voor een gedwongen huwelijk. Immers, u had nog nooit problemen met uw oom ondervonden (zie gehoor CGVS, p 27) waardoor uw vrees voor uw oom gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen. Daarenboven is het niet aannemelijk dat u de hulp inroept van de vriend van uw vader. Immers, u wist al dat de relatie tussen uw oom en de vriend van uw vader niet goed was en dat uw oom iedereen die een andere godsdienst zou belijden, slecht zou vinden (zie gehoor CGVS, p 26). Het is daarom onvoorstelbaar dat u hem vraagt om met uw oom te praten. Zeker gezien u weet dat de ouders van een schoolvriendin van u, (B.), eveneens tegen een gedwongen huwelijk zijn. U zegt hierover 'Ze zei [nvdr. (B.)] dat haar moeder en vader haar niet zouden dwingen om te trouwen met iemand van wie ze niet houdt.' (zie gehoor CGVS, p 22). Het is niet geloofwaardig dat u hun hulp niet inroept gezien ze tegen een dergelijk huwelijk zijn gekant. Bovendien is (B.) een schoolvriendin van u waardoor er vanuit mag worden gegaan dat haar ouders Moslim zijn of op zijn minst deze godsdienst goed gezind zijn. Gezien de door u beweerde afkeer jegens andere godsdiensten van uw oom, lijkt het evident dat u gelijkgezinden met hem laat praten.

Verder is het niet aannemelijk dat u, die op de hoogte was van de traditie van het gedwongen huwelijk, die wist dat er vriendinnen in uw directe omgeving werden uitgehuwelijkt en dat u, die werd gewaarschuwd dat u zou trouwen, u niet heeft geïnformeerd over de **wetgeving inzake het huwelijk in Sierra Leone** (zie gehoor CGVS, p 9). Het feit dat u dit naliet, ondermijnt nogmaals de ernst van uw relaas. Tevens dient te worden opgemerkt dat u **geen beroep heeft gedaan op de Sierra Leonese autoriteiten**. U zegt hierover Ik ga er [nvdr. de politie] nooit naartoe. Ik ben er nooit naartoe gegaan; ik en mijn oom hadden nooit problemen. Dat was de enige keer. En als je dat doet, ik dacht er zelfs niet aan. Ze zouden zeggen dat je een schande bent voor de familie, dat je naar de politie zou gaan. Dat is schande voor de familie om te doen.' (zie gehoor CGVS, p 27). Het ondermijnt nogmaals de geloofwaardigheid van uw relaas wanneer u verklaart dat u uw familie niet tot schande wil brengen door naar de politie te gaan, terwijl u door het gedwongen huwelijk te weigeren eveneens uw familie tot schande brengt. Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er in Sierra Leone wel degelijk de mogelijkheid bestaat om gedwongen huwelijken te rapporteren aan een specifieke politie-eenheid (FSU).

Gezien bovenstaande elementen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vermeend gedwongen huwelijk.

U legt een **foto** voor van u en uw oom. Deze foto ondersteunt echter op geen enkel moment uw asielrelaas. Het feit dat u, samen met een man waarvan de identiteit niet vaststaat, wordt afgebeeld doet immers geen afbreuk aan bovenstaande conclusies. U legt tevens uw **schoolrapport voor van JSS2 en uw studentenkaart van JSS3**. Ook hier kan geen bewijswaarde aan worden gegeven, zeker gezien toegevoegde informatie waaruit blijkt dat documenten in Sierra Leone op een frauduleuze manier kunnen bekomen worden. Tot slot legt u ook een **medisch attest** voor waaruit blijkt dat u besneden bent, type 2. Uw besnijdenis wordt tevens op geen enkel moment in vraag gesteld. Gezien u deze traditionele praktijk van besnijdenis reeds heeft ondergaan, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend.

Tot slot verklaart u dat u uw documenten niet in handen heeft gehad tijdens uw reis. U zegt zelfs wanneer de PO u nadrukkelijk vraagt hoe u controles doorkwam dat 'Hij [nvdr. de man waarmee u naar België bent gekomen] WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 4 deed de presentatie, overal. We kwamen samen.' (zie gehoor CGVS, p 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat elke niet EU-burger zijn / haar identiteitsdocumenten individueel en persoonlijk moet laten controleren bij aankomst op de luchthaven van Zaventem (zie document toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u **verklaarde nationaliteit; Sierra Leoons**. U verklaart dat de nationaliteit van uw vader Guinees is (zie gehoor

CGVS, p 5). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat, indien uw vader over de Guineese nationaliteit beschikt u zijn nationaliteit bij geboorte aanneemt. Indien u echter de Sierra Leoneese nationaliteit zou wensen, moet u hiervoor een aanvraag doen. Wanneer de PO u nadrukkelijk vraagt of u dergelijke stappen heeft ondernomen, zegt u 'Neen. Niets. Ik heb niets gedaan om SL te worden.' (zie gehoor CGVS, p 16). Uit het Sierra Leoons geboortebewijs dat u voorlegt, blijkt dat uw beide ouders de Sierra Leoneese nationaliteit zouden hebben, in tegenstelling tot uw eigen verklaringen. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat document fraude vaak voorkomend is in Sierra Leone, waardoor er geen waarde aan dergelijke documenten kan gehecht worden, zeker als ze niet ondersteund worden door consistente verklaringen.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw gedwongen huwelijk, is er geen vrees ten opzichte van Sierra Leone, noch ten aanzien van Guinee. Wanneer de PO u nadrukkelijk vraagt naar uw vrees ten aanzien van Guinee, zegt u 'Ik ken Guinee niet. Ik ben er nooit geweest; ik ken er niemand. De zus van mijn oom is er. Ik weet het niet. Ik ben er nooit naartoe geweest.' (zie gehoor CGVS, p 16) **Gezien uw enige vrees jegens Guinee en Sierra Leone uw ongeloofwaardig gedwongen huwelijk is, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 tot en met 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 78 van het Handvest van de Europese Unie, van de algemene motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster het volgende:

"Verzoekster is afkomstig van Sierra Leone en heeft ook banden met Guinee. In geval van terugkeer loopt verzoekster een reëel risico het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandeling gelet op de uitbraak van de Ebola-epidemie.

Sinds maart 2014 heeft Liberia te kampen met een Ebola-epidemie, die volgens de "Centers for Disease Control and Prevention" de grootste en meest complexe uitbraak van Ebola ooit betreft. (bijlage 2 <http://wwwnc.cdc.gov/travel/notices/warning/ebola-liberia>) . Ook Guinee en Sierra Leone zijn zwaar getroffen. (bijlage 3, <http://www.cdc.gov/vhf/ebola/outbreaks/2014-west-africa/index.html>)

Ebola is een zeer gevaarlijke en dodelijke ziekte, waarvoor er geen vaccin of specifieke medische behandeling bestaat (bijlage 4). De kans op overlijden voor een persoon die besmet is met Ebola bedraagt meer dan 50 %.

Het Instituut voor Tropische Geneeskunde bevestigt dat dit "de ergste ebola-epidemie" tot nog toe is, "gezien het hoge aantal ziekte- en sterfgevallen, maar ook omwille van de geografische spreiding. Er zijn in de huidige uitbraak meer dan 1.500 mensen aan ebola overleden".

Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie werden op 23 oktober in totaal reeds 10.141 mensen besmet met het ebola-virus, hoofdzakelijk in Guinee, Sierra Leone en Liberia, waarvan 4.922 zijn overleden

(bijlage

5,

http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/137185/1/roadmapupdate25Oct14_eng.pdf?ua=1)

De European Centre for Disease Prevention and Control (ECDC) bevestigt in het rapid risk assessment van 29.09.2014 dat: "It is unprecedented in size, in geographical distribution, and in affecting densely populated urban areas. The outbreak has not yet reached its peak and is still evolving. WHO declared the outbreak a Public Health Event of International Concern (PHEIC) 2 on 8 August 2014 and confirmed on 22 September that the 2014 Ebola outbreak in West Africa continued to constitute a Public Health Emergency of International Concern. At its meeting on 18 September, the United Nations Security Council recognized the EVD outbreak as a 'threat to international peace and security' and unanimously adopted a resolution (Resolution 2177 (2014)) on the establishment of an UN-wide initiative which focuses assets of all relevant UN agencies to tackle the crisis. This was only the second disease in history that has reached the attention of the Security Council." (bijlage 6, Outbreak of Ebola virus disease in West Africa - ECDC, www.ecdc.europa.eu)

De ECDC stelt verder dat: "It is expected that the rate of new cases will continue to rise in Sierra Leone and in Liberia in the coming weeks and possibly months. The complexity of the outbreak, the weak public health systems in the affected countries, and the magnitude of this outbreak make it difficult to predict when the spread is likely to peak and start to decelerate. (...) If the outbreak continues with the current dynamics, without effective measures in place, a potentially explosive evolution is expected, with serious consequences for the region. Moreover, a significant rise in the number of cases would increase the risk of spread to neighbouring and other countries. (...) The models also indicate that the peak of the outbreak has not been reached".

Hieruit volgt dat de ebola-epidemie in de toekomst nog gaat verergeren. Reizen naar Liberia, Sierra Leone en Guinee wordt voor iedereen afgeraden, tenzij het gaat om medische hulpverleners.

De reisadviezen worden gegeven aan iedereen, niet alleen aan Belgen. Onderdanen van Guinee, Sierra Leone en Liberia lopen evenveel risico op besmetting als anderen.

De VN hebben een resolutie aangenomen met betrekking tot Ebola: Resolution 2177 (2014) aangenomen door de Veiligheidsraad op 18 september 2014 in dewelke de ernst van de situatie erkend en de noodzaak om internationale maatregelen te nemen.

Het objectief van deze resolutie is om de samenwerking tussen de lidstaten te verbeteren om de epidemie te bestrijden en om de verdere verspreiding op internationaal gebied zo goed mogelijk tegen te gaan, en tenslotte om zoveel mogelijk levens te redden.

In deze filosofie, waarin zoveel mogelijk levens gespaard worden, dient de noodzaak tot het geven van internationale bescherming aan mensen afkomstig van Guinee, Sierra-Leone en Liberia gezien te worden.

Terugkeer naar een land waar de epidemie zich met grote snelheid verspreid, en hele gemeenschappen uitroeit, waar dus het leven van alle burgers in gevaar is, is een onmenselijke en vernederende behandeling.

De situatie is zeer ernstig en reizen naar de getroffen landen wordt ten stelligste afgeraden. De FOD buitenlandse zaken raadt alle reizen naar Guinee af, behalve voor medisch personeel: "Alle reizen naar Guinée worden momenteel afgeraden, tenzij voor medisch personeel dat wordt ingezet in de strijd tegen Ebola, omwille van mogelijke beperkingen in de bewegingsvrijheid van reizigers die kunnen worden opgelegd door de lokale autoriteiten ter indijking van de verspreiding van het Ebola-virus. Reizigers dienen zich ervan bewust te zijn dat de uitreis mogelijkheden beperkt zijn en een verdere afname niet valt uit te sluiten.

Actualiteit

Een besmettelijke hemorragische koorts (Ebola) maakte verschillende slachtoffers, voornamelijk onder de lokale bevolking, in verschillende delen van Guinée. De voornaamste haard is gesitueerd in Guinée Forestière in de prefectuur Guékédou. Er werden ook gevallen bevestigd in de prefecturen Macenta, Kissidougou, Dabola, Conakry en recentelijk in Téliélé en Boffa. De besmetting is intussen overslagen op de buurlanden en een verdere uitbreiding valt niet uit te sluiten.

Ten gevolge van de Ebola-uitbraak werden sommige grensovergangen gesloten. Een aantal luchtvaartmaatschappijen hebben hun vluchten op Conakry opgeschort. De maatregelen getroffen door de overheid ter indijking van een verdere verspreiding van het Ebola-virus en de beslissing van meerdere luchtvaartmaatschappijen om hun vluchten op te schorten, leiden ertoe dat de bewegingsvrijheid van de reiziger wordt beperkt en de uitreis mogelijkheden blijven afnemen. De medische faciliteiten ter plaatse staan momenteel onder grote druk ten gevolge van de Ebola-crisis..

Hetzelfde geldt voor Sierra Leone. De FOD Buitenlandse zaken raadt eveneens elke reis af naar Sierra Leone, behalve voor medisch hulpverleningspersoneel : "Alle reizen naar Sierra Leone worden momenteel afgeraden, tenzij voor medisch personeel dat wordt ingezet in de strijd tegen Ebola, omwille van mogelijke beperkingen in de bewegingsvrijheid van reizigers die kunnen worden opgelegd door de lokale autoriteiten ter indijking van de verspreiding van het Ebola-virus. Reizigers dienen zich ervan bewust te zijn dat de uitreis mogelijkheden beperkt zijn en een verdere afname van uitreis mogelijkheden niet valt uit te sluiten. Net zoals in de buurlanden Liberia en Guinée zijn er ook in zowat het hele land gevallen van Ebola bevestigd, ook in Freetown. Dit aantal blijft nog toenemen. Ten gevolge van de Ebola-uitbraak werd voor het gehele land de noodtoestand uitgeroepen. Een aantal luchtvaartmaatschappijen hebben hun vluchten op Freetown opgeschort. De meeste grensovergangen werden gesloten. De maatregelen getroffen door de overheid ter indijking van een verdere verspreiding van het Ebola-virus en de beslissing van meerdere luchtvaartmaatschappijen om hun vluchten op te schorten, leiden ertoe dat de bewegingsvrijheid van de reiziger wordt beperkt en de uitreis mogelijkheden blijven afnemen. Verschillende districten en steden werden onder quarantaine geplaatst (waaronder Kenema, Kailahun, Port Loko), en die maatregel kan mogelijk uitbreiding krijgen. De medische faciliteiten ter plaatse staan momenteel onder grote druk ten gevolge van de Ebola-crisis." De gezondheidssituatie in deze landen is erkend als gevaarlijk voor elke persoon die ernaartoe reist, of het nu gaat om een Belg of een onderdaan van het land.

De VN Veiligheidsraad verwijst in de Resolutie 2177 daarenboven op het feit dat de Ebola-epidemie gevolgen heeft voor de stabiliteit van de getroffen landen: "Recognizing that the peacebuilding and development gains of the most affected countries concerned could be reversed in light of the Ebola outbreak and underlining that the outbreak is undermining the stability of the most affected countries concerned and, unless contained, may lead to further instances of civil unrest, social tensions and a deterioration of the political and security climate".

Het reisadvies geldt niet alleen vanwege een verhoogd risico op besmetting, maar omdat de veiligheidssituatie voor de reiziger in het geding kan zijn. Hierbij kunt u denken aan: toegenomen sociale onrust, binnenlandse reisbeperkingen, gesloten grensovergangen, geannuleerde vluchten en mogelijk geen of een zeer beperkte toegang tot medische zorg.

Niet alleen de besmette mensen lopen risico door de epidemie. Ook andere burgers lopen gevaar, omwille van de economische ontwrichting die de ziekte met zich meebrengt in de getroffen gebieden.

De economie in de getroffen landen is totaal ontwricht door de epidemie. Zo leest men in de pers, bij voorbeeld over Liberia: "Just as Liberia's economy was recovering from an ugly civil war, hysteria surrounding the Ebola outbreak triggered an economic slowdown that threatens over 2 million Liberians already struggling below the poverty line. Those who contract Ebola aren't the only ones whose lives are at risk." (Six ways Ebola is reversing development gains in Liberia, <http://www.globalenvision.org/2014/10/02/five-ways-ebola-reversing-development-gainsliberia>)

In de getroffen landen dreigt een voedselcrisis, nu de mobiliteit ernstig beperkt is. Bovendien is alle medische zorg in beslag genomen door de Ebola-patiënten, met als gevolg dat mensen sterven van ziektes die verzorgd hadden kunnen worden.

In Sierra Leone's hoofdstad Freetown zijn alle private ziekenhuizen gesloten als gevolg van Ebola. Hierdoor is de gezondheidszorg tot een laag pitje gereduceerd met heel wat sterfgevallen, te wijten aan te behandelen aandoeningen, tot gevolg. (bijlage 7, <http://www.emergency.it/press-releases/ebola-in-sierra-leone-freetown-public-hospitalsbrought-to-their-knees-only-emergency-ngo-facilities-fully-functional.html>)

Gelet op de huidige Ebola-epidemie die in Liberia, Guinee en Sierra Leone woedt meent verzoekster dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omdat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet gelet op het hoog risico besmet te geraken door het Ebola-virus, het gebrek aan medische behandeling ervan en het hoge overlijdensrisico.

Het risico om besmet te raken met Ebola is ernstig en actueel.

Het risico dient uiteraard niet 100% zeker te zijn. Verzoeker verwijst naar het arrest Salah Seekh, van het EHRM, waarin wordt gesteld dat "on the basis of the applicant's account and the information about the situation in the 'relatively unsafe' areas of Somalia for members of the Ashraf minority, it is foreseeable that upon his return the applicant will be exposed to treatment in breach of Article 3." (EHRM 11 januari 2007 (nr. 1948/04), Salah Sheekh tegen Nederland)

Dit blijkt tenslotte uit de verklaringen van de heer Roosemont op Radio 1, waarin hij in programma De Ochtend heeft verklaard dat België geen mensen zal terugsturen naar Ebolalanden Guinee, Liberia en Sierra Leone.

Subsidiaire bescherming is de bescherming die subsidiair aan de vluchtelingenstatus kan gegeven worden aan wie het risico loopt op ernstige schade in het land van herkomst.

Volgens artikel 2, sub e, van de kwalificatierichtlijn wordt verstaan onder:

"persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt": een onderdaan van een derde land [...] die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst[(4)] [...] terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15 [en] artikel 17, leden 1 en 2, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen".

Het risico op ernstige schade, met name besmetting met Ebola, staat buiten kijf. Dit blijkt uit hetgeen hierboven reeds is aangehaald.

Dit risico op ernstige schade geeft recht op subsidiaire bescherming. Verzoekster verwijst naar het arrest Elgafaji t. Nederland, (Elgafaji t. Nederland - C-465/07, Hof van Justitie, 17 februari 2009) waarin met betrekking tot de subsidiaire bescherming wordt gesteld: "Het in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht maakt deel uit van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd."

Een ruime interpretatie van de criteria voor het verkrijgen van subsidiaire bescherming is noodzakelijk, om de bescherming die het EVRM biedt, te kunnen garanderen.

Ernstige schade omwille van een dodelijke epidemie kan dan ook geenszins uitgesloten worden van het recht op subsidiaire bescherming.

Iedere andere keuze zou een ongerechtvaardigde discriminatie tussen asielaanvragers invoeren met betrekking tot de bescherming waarvoor zij in aanmerking zouden komen. Dit zou als absurd resultaat hebben dat wie schade te lijden heeft veroorzaakt door oorlog en geweld wel, maar wie schade te lijden heeft van een dodelijke epidemie geen bescherming kan krijgen.

Aangezien subsidiaire bescherming juist in het leven geroepen is om te beschermen tegen willekeurig geweld en niet discriminatoire ernstige schade, is het niet logisch om hier opnieuw een "persoon", deze keer de actor en niet het slachtoffer, aan te willen toevoegen.

Dit zorgt ervoor dat er een nieuw 'protection gap' wordt gecreëerd, waardoor mensen die wel ernstige schade te vrezen hebben en omwille van het verbod op refoulement niet uitgewezen kunnen worden, toch geen bescherming kunnen krijgen.

De bescherming zou met andere woorden afhangen van de vraag of de persoon al dan niet wordt bedreigd door een persoon of groep, maar niet zou afhangen van de mate waarin hij of zij risico loopt op ernstige schade.

Dit zou erop neerkomen te stellen dat de subsidiaire beschermingsstatus alleen strekt tot bescherming van personen die ernstige schade te lijden hebben veroorzaakt door personen, maar niet de bescherming tot doel heeft van andere slachtoffers van vergelijkbare, zelfs nog ergere, schade, indien de veroorzaker ervan geen persoon zou zijn.

Er bestaat een discriminatie, tussen mensen die bij terugkeer naar hun land van herkomst een ernstige vrees voor onmenselijke behandeling hebben, tussen de groep die 'iemand' vreest, en de mensen die evenzeer de vrees hebben voor onmenselijke behandeling etc maar waarvan het risico wordt veroorzaakt door een dodelijke epidemie.

Deze interpretatie is dus niet verzoenbaar met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, en het artikel 14 juncto 2 en 3 EVRM, omdat zij de bescherming die geboden wordt aan wie vreest voor een vernederende of onmenselijke behandeling of zijn leven in een ander land anders behandeld wordt, afhankelijk van wie deze vrees veroorzaakt.

Er bestaat een lacune in het Belgisch recht voor mensen die vrezen voor hun leven en fysieke integriteit in een derde land, maar wiens vrees wordt veroorzaakt door een niet fysieke persoon, maar zoals in casu door een ernstige en levensbedreigende epidemie.

Het Grondwettelijk Hof stelt: « Etant donné que la lacune constatée réside dans le texte soumis à la Cour, il appartient au juge a quo de mettre fin à l'inconstitutionnalité constatée par la Cour, ce constat étant exprimé en des termes suffisamment clairs et complets pour permettre d'appliquer la disposition en cause dans le respect des articles 10 et 11 de la Constitution. » (Cour Constitutionnelle, Arrêt n°42/2012 du 8 mars 2012)

Het CGVS dient dus een grondwetsconforme en dus niet discriminatoire interpretatie te geven van het recht op subsidiaire bescherming, en kan dus geen rekening houden met de uitsluiting van bescherming aan mensen die te vrezen hebben voor onmenselijke behandeling niet veroorzaakt door een persoon.

Een discriminatie is het bestaan van een verschillende behandeling (het recht krijgen op bescherming versus geen recht op bescherming) zonder dat daarvoor een objectieve en redelijke rechtvaardiging is.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens: "46. Selon la jurisprudence de la Cour, une distinction est discriminatoire au sens de l'article 14 si elle « manque de justification objective et raisonnable », c'est-à-dire si elle ne poursuit pas un « but légitime » ou s'il n'y a pas de « rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé ». Par ailleurs, les Etats contractants jouissent d'une certaine marge d'appréciation pour déterminer si et dans quelle mesure des différences entre des situations à d'autres égards analogues justifient des distinctions de traitement (voir notamment Gaygusuz, précité, p. 1142, § 42, Larkos c. Chypre [GC], no 29515/95, § 29, CEDH 1999-I, et Thlimmenos c. Grèce [GC], no 34369/97, § 40, CEDH 2000-IV). »

Verschillende groepen vreemdelingen op een andere manier behandelen, kan maar indien het verschil in behandeling gerechtvaardigd wordt op een objectieve en redelijke manier. Bovendien moet de verschillende behandeling een legitiem doel dienen en onderworpen worden aan een proportionaliteitstoets.

In casu is de discriminatie tussen de vervolgde door een staat/persoon en degene bedreigd door een ernstige en dodelijke epidemie, niet gerechtvaardigd op objectieve en redelijke wijze.

Ook de proportionaliteitstoets toont de onredelijkheid van de situatie aan. De ene krijgt een verblijfsvergunning voor ten minste een jaar, vernieuwbaar. De tweede dient terug te keren naar het land waar hij of zij voor leven en fysieke integriteit vreest.

Het is niet duidelijk met welk doel deze discriminatie bestaat, laat staan dat dit doel legitiem zou zijn.

Het verbod op refoulement is de hoeksteen van het internationaal vluchtelingenrecht. Artikel 3 EVRM verbiedt foltering en vernederende of onmenselijke behandeling. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft dit artikel geïnterpreteerd als een bevestiging van het non-refoulement- beginsel, dat bepaalt dat wie risico loopt op schending artikel 3 EVRM in het land van herkomst, niet teruggestuurd kan worden (S. CRAIG, *The European Commission's proposal for directives to establish a common European asylum system: the challenges of accession and the dangers of negative integration*, E.L.Rev 2001, 492).

In de zaak Mamutkulov e.a. tegen Turkije bijvoorbeeld, stelt het Hof dat de uitwijzing van vreemdelingen naar landen waar er een reëel risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling strijdig is met artikel 3 (X., noot bij E.H.R.M. Mamutkulov en Abdurasulovic v. Turkije 6 februari 2003, N.J.B. 2003, afl. 15, 786).

In het Soeringarrest van 7 juli 1989 zegt het Hof dat het nagaan of er gevaar voor onmenselijke behandeling zal zijn in het land waarnaar men uitwijst steeds moet gebeuren en niet slechts bij uitzonderlijke omstandigheden. (H. SIMON, *Onmenselijke behandeling en asiel*, N.J.B. 1990, 1437).

Het artikel 3 EVRM biedt een absolute bescherming tegen een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook als die onmenselijke of vernederende behandeling erin zou bestaan om gedwongen te worden blootgesteld aan een grote kans op besmetting met een dodelijke ziekte. Om het non-refoulementbeginsel te kunnen naleven is een grondig onderzoek nodig van elke zaak.

In casu dient vastgesteld te worden dat terugkeer naar Guinee of Sierra Leone, verzoekster zal blootstellen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM, omdat zij een groot risico loopt om besmet te raken met Ebola.

Het niet toekennen van bescherming aan onderdanen van Guinee, Liberia of Sierra Leone, zolang de epidemie woedt, is in strijd met artikel 78 van het Handvest van de Europese Unie. Dit artikel bepaalt: "1. De Unie ontwikkelt een gemeenschappelijk beleid inzake asiel, subsidiaire bescherming en tijdelijke bescherming, teneinde iedere onderdaan van een derde land die internationale bescherming behoeft, een passende status te verlenen en de naleving van het beginsel van non-refoulement te garanderen. Dit beleid moet in overeenstemming zijn met het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen alsmede met de andere toepasselijke verdragen"

Gelet op de schending van artikel 3 EVRM, waartegen België bescherming dient te bieden, dient aan verzoekster ten minste de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend. De motivering in de bestreden beslissing is niet gesteund op pertinente of toelaatbare motieven en kan de bestreden beslissing niet schragen."

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift artikelen, rapporten en adviezen over ebola (stukken 2-7).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op

motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.1. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster aanvoert dat zij niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de uitbraak van het ebola-virus. Zij voert verder geen enkel inhoudelijk verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing. Daar deze motieven steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn, worden zij door de Raad overgenomen.

2.3.2. Wat betreft de in het kader van onderhavige asielaanvraag aangevoerde vrees voor een besmetting met het ebola-virus, dient te worden opgemerkt dat verzoekster niet verder komt dat het uiten van de louter hypothetische veronderstelling dat zij met dit virus besmet zou kunnen geraken bij een terugkeer naar het land van herkomst. Zij toont echter niet aan dat er aldaar sprake zou zijn van een dermate ernstige uitbraak van het ebola-virus dat zij louter door aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een besmetting met voormeld virus.

Hierbij kan tevens gewezen worden op overweging 35 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming waarin wordt bepaald: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”* Er kan worden aangenomen dat de huidige ebola-epidemie in Liberia een dergelijk gevaar is. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan er slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864). Met betrekking tot het door verzoekster aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld.

Waar verzoekster aanvoert dat er sprake is van een ongerechtvaardigde discriminatie tussen personen die bedreigd worden door een staat of persoon en zij die bedreigd worden door een ernstige en dodelijk epidemie, dient eraan herinnerd te worden dat het non-discriminatiebeginsel inhoudt dat gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden en dat verschillende gevallen verschillend behandeld moeten worden. Verzoekster toont nergens aan dat personen die bedreigd worden door een staat of persoon en zij die bedreigd worden door een algemeen gevaar, *in casu* een ernstige en dodelijke ziekte, gelijke gevallen behelzen. Aangezien niet kan worden ingezien dat het gelijke gevallen betreft, is het non-discriminatiebeginsel niet geschonden door personen die bedreigd worden door een staat of persoon en zij die bedreigd worden door een ernstige en dodelijke epidemie verschillend te behandelen. De door verzoekster bijgebrachte informatie met betrekking tot ebola doet aan het voorgaande geen afbreuk.

2.3.3. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS